

STATUT CENTRUM OCHOTNIKÓW CIERPIENIA ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ

CZĘŚĆ I - STOWARZYSZENIE

Rozdział 1: Tożsamość

Art.1 - Konstytucja

Centrum Ochootników Cierpienia, zwane dalej także „Stowarzyszeniem”, bądź „COC”, jest diecezjalnym stowarzyszeniem katolików, skonfederowanym na szczeblu krajowym i międzynarodowym z konfederacją stowarzyszeń prywatnych o nazwie „Konfederacja Centrów Ochootników Cierpienia” (KPK kan. 313).

Realizując swoje cele, Centrum Ochootników Cierpienia podejmuje wezwanie do modlitwy i pokuty, stanowiące element duchowości maryjnej, która odwołuje się do objawień w Lourdes i Fatimie; uznaje przy tym, że są to dla Stowarzyszenia miejsca i objawienia charyzmatyczne.

W jego skład wchodzi wierni, należący do sekcji świeckich (Ochootnicy Cierpienia, Bracia i Siostry Chorych) i duchowni (Maryjna Liga Kapłanów), którzy pragną prowadzić wspólne dzieło apostołskie oraz działalność pożytku publicznego. Dzieło to i działalność tego rodzaju realizowana jest w Archidiecezji Gdańskiej nieprzerwanie od 20 lat przez Duszpasterstwo Osób Niepełnosprawnych i Chorych.

Wszyscy członkowie (Ochootnicy Cierpienia, Bracia Chorych, Maryjna Liga Kapłanów) odgrywają rolę aktywnych podmiotów, ofiarowując swoje życie duchowe oraz działalność, która jest jego konsekwencją, jako dar i bogactwo dla Kościoła i społeczeństwa.

Art. 2 — Teren działania i Siedziba

1. COC działa na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, w obrębie Archidiecezji Gdańskiej.
2. Siedzibą Stowarzyszenia jest Pruszcz Gdański.

Art. 3 — Cele i sposoby ich realizacji

1. Centrum Ochootników Cierpienia realizuje charyzmatyczną wizję księdza prałata Luigi Novarese, według której cierpienie złożone w ofierze przez człowieka chorego jest uczestnictwem w paschalnym misterium Chrystusa i czyni go apostołem, to znaczy przykładem i proroczym znakiem pomagającym odkryć wartość wszelkich form cierpienia obecnych w ludzkim życiu.

Celem Centrum jest kształtowanie dojrzałych postaw chrześcijańskich w duchu wartości Ewangelii, zgodnie z zasadami katolickiej nauki społecznej.

2. Celem jest także prowadzenie działalności pożytku publicznego poprzez:

1. szerzenie idei integracji osób niepełnosprawnych ze zdrowymi,

2. podejmowanie inicjatyw społecznych mających na celu wszechstronna pomoc osobom niepełnosprawnym, ich rodzinom i opiekunom,
3. prowadzenie działalności charytatywnej,
4. prowadzenie działalności rehabilitacyjnej,
5. prowadzenie działalności wydawniczej,
6. działalność na rzecz osób niepełnosprawnych w zakresie aktywizacji i zatrudnienia,
7. przeciwdziałanie patologii i wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych w ich środowisku.
8. prowadzenie działalności w zakresie edukacji, nauki, oświaty, sportu, kultury i wychowania oraz promocji i ochrony zdrowia.
9. nawiązywanie, rozwijanie kontaktów i współpracy między społeczeństwami integrującej się Europy, w szczególności pomiędzy środowiskiem osób niepełnosprawnych oraz rozwijanie wiedzy w tym zakresie.
10. promocję i organizację wolontariatu.

3. COC realizuje swoje cele poprzez przeprowadzanie ćwiczeń duchowych (rekolekcje), organizowanie konferencji studyjnych, prelekcje, seminaria, zjazdy i pielgrzymki, prowadzenie działalności formacyjnej a także w szczególności poprzez:

1. reprezentowanie interesów osób niepełnosprawnych wobec władz publicznych,
2. prowadzenie zajęć rehabilitacyjnych,
3. niesienie pomocy moralnej, materialnej i prawnej osobom niepełnosprawnym,
4. organizowanie obozów, wycieczek i turnusów rehabilitacyjnych,
5. organizowanie imprez kulturalno-rozrywkowych i rekreacyjnych,
6. prowadzenie warsztatów terapii zajęciowej i innych placówek pomocy i rehabilitacji,
7. organizację szkoleń, kursów,
8. współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych, których Centrum może być członkiem.
9. poszukiwanie środków finansowych na wyznaczone cele, pisanie programów,
10. prowadzenie badań i analiz dla potrzeb prowadzonej działalności statutowej,

4. COC realizuje swoje cele przede wszystkim poprzez działalność rozległej i rozbudowanej sieci małych grup („grup przewodnich”) nie będących oddziałami terenowymi Stowarzyszenia w rozumieniu ustawy Prawo o stowarzyszeniach.

5. Statutowa działalność COC może być prowadzona jako nieodpłatna lub odpłatna działalność pożytku publicznego.

6. Działalność nieodpłatna:

1. reprezentowanie interesów osób niepełnosprawnych wobec władz publicznych- PKD 91.33
2. prowadzenie zajęć rehabilitacyjnych -PKD 85.3
3. niesienie pomocy moralnej, materialnej i prawnej osobom niepełnosprawnym - PKD 85.3
4. organizowanie obozów, wycieczek i turnusów rehabilitacyjnych - PKD 91.33
5. organizowanie imprez kulturalno-rozrywkowych i rekreacyjnych - PKD 91.33
6. prowadzenie warsztatów terapii zajęciowej i innych placówek pomocy i rehabilitacji- PKD 85.14.F
7. organizację szkoleń, kursów —PKD 91.33

8. współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych, których Centrum może być członkiem -PKD 91.33
9. poszukiwanie środków finansowych na wyznaczone cele, pisanie programów - PKD 91.33
10. prowadzenie badań i analiz dla potrzeb prowadzonej działalności statutowej - PKD 74.3
11. działalność wydawnicza - 22.1
12. prowadzenie działalności w zakresie edukacji, nauki, oświaty, sportu, kultury i wychowania oraz promocji i ochrony zdrowia - PKD 80.

7. Działalność odpłatna:

1. prowadzenie zajęć rehabilitacyjnych - PKD 85.3
2. organizowanie obozów, wycieczek i turnusów rehabilitacyjnych - PKD 91.33
3. organizowanie imprez kulturalno-rozrywkowych i rekreacyjnych -PKD 91.33
4. prowadzenie warsztatów terapii zajęciowej i innych placówek pomocy i rehabilitacji - PKD 85.14.F
5. organizacje szkoleń, kursów — PKD 91.33
6. współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych, których Centrum może być członkiem -PKD 91.33
7. poszukiwanie środków finansowych na wyznaczone cele, pisanie programów - PKD 91.33
8. prowadzenie badań i analiz dla potrzeb prowadzonej działalności statutowej - PKD 74.3
9. działalność wydawnicza — 22.1
10. prowadzenie działalności w zakresie edukacji, nauki, oświaty, sportu, kultury i wychowania oraz promocji i ochrony zdrowia - PKD 80.

8. COC cały dochód z działalności odpłatnej przeznacza na realizację celów statutowych.

Rozdział 2: Apostolat

Art. 4- Duchowość

Duchowość COC zakorzeniona jest w wezwaniu Najświętszej Panny z Lourdes i Fatimy do modlitwy i pokuty, które mają być zadośćuczynieniem za grzechy obrażające Serce Jezusa i Niepokalane Serce Maryi, a także ofiarą złożoną za nawrócenie grzeszników, w intencji Papieża, kapłanów i ich posługi oraz pokoju na świecie.

Członkowie COC przeżywają swoje powołanie chrzcielne i misję apostołską w komunii z Chrystusem ukrzyżowanym i zmartwychwstałym, otwierając się na szczególną obecność Maryi w życiu Kościoła (J 19, 25-27) i zawierając siebie „Matce świętej”, która kształtuje prawdziwych apostołów Chrystusa.

Ta świadomość zobowiązań, jakie nakłada chrzest, wymaga pełnego zaangażowania woli, tak aby można było odważnie zaakceptować własne życie, nie poddawać się biernie chorobie i słabości, nie negować ani nie ukrywać swojego cierpienia, ale wzrastać w dobru i samemu zwalczać zło. W takim zjednoczeniu z Chrystusem człowiek cierpiący otrzymuje nie tylko zbawienie, poczucie sensu, nadzieję i pocieszenie dla samego siebie, ale także

powołanie do apostołstwa, jakim jest głoszenie Ewangelii braciom. Misterium Paschalne otwiera przed człowiekiem cierpiącym głębię komunii z Chrystusem ukrzyżowanym i zmartwychwstałym jako jedyną i globalną propozycję pełni życia.

Służba cierpiącym, jaką pragnie pełnić Stowarzyszenie, polega na głoszeniu wraz z Maryją zbawienia w sposób odpowiadający okolicznościom życia każdego człowieka. W tej odpowiedzi na powołanie chrzcielne spotykają się różnorakie doświadczenia wszystkich członków Stowarzyszenia, osób niepełnosprawnych i zdrowych, co umożliwia im wzajemną służbę i wymianę darów. Każdy człowiek dostrzega bowiem w pełni sens i wartość swojego życia i dzieli się nim - każdą jego chwilą i przejawem, mocą i słabością, radością i cierpieniem, wyrażając wspólną wszystkim radość w duchu ewangelicznych błogosławieństw.

Art. 5 - Założenia pastoralne

Metodologia pastoralna i sposób działalności COC polega na „obecności towarzyszącej” i prowadzącej do zbawienia, opisaną w ewangelicznej relacji o uczniach z Emaus (Łk 24, 13-35). Założyciel, ksiądz prałat Luigi Novarese, uznał tę obecność za szczególną misję ludzi cierpiących: „**docierać do chorego przez chorego z pomocą zdrowego brata**”.

Znajduje to swój wyraz w głoszeniu zbawienia w sposób odpowiadający okolicznościom życia każdego człowieka, umożliwiając wzajemną służbę i wymianę darów osób niepełnosprawnych i zdrowych tak, ażeby każdy człowiek mógł dostrzec w pełni sens i wartość swojego życia oraz dzielić się nim - każdą jego chwilą i przejawem, mocą i słabością, radością i cierpieniem, wyrażając wspólną wszystkim radość w duchu ewangelicznych błogosławieństw.

Orędzie Maryi z Lourdes i Fatimy pozwala w nowy i oryginalny sposób odczytać tę obecność jako pewien styl duszpasterski i zasadę apostołstwa. Niepokalana Dziewica wchodzi bowiem w życie człowieka respektując indywidualną historię każdej osoby i przynaglając ją do przezwyciężenia trudności, poczucia klęski i frustracji.

Zgodnie z nauczaniem Soboru Watykańskiego II Stowarzyszenie prowadzi pracę apostołską na płaszczyźnie indywidualnej przez świadectwo słowa i życia, składane przez osoby świadome swojej misji prorockiej, kapłańskiej i królewskiej; na płaszczyźnie grupy, czyni to zachęcając Ochotników Cierpienia oraz Braci i Siostry Chorych do wspomaganiania się nawzajem i do zespołowego szerzenia naszego orędzia wśród wszystkich cierpiących; na płaszczyźnie Kościoła lokalnego - zachęcając pojedyncze osoby i grupy przewodnie do włączenia się w pracę duszpasterską.

Art. 6 — Formacja

Szczególnie istotnym środowiskiem formacji osobistej jest grupa przewodnia : w jej ramach powstaje sieć wzajemnych relacji między poszczególnymi członkami, która w bardzo szczególny sposób umacnia i rozwija postawę aktywnej współodpowiedzialności i

zaangażowania, typowa dla COC. Program formacyjny COC zwraca się bezpośrednio do każdej osoby powołanej, aby odgrywać odpowiedzialną i aktywną rolę w Kościele i w społeczeństwie, opiera się na ogólnym programie formacyjnym określonym na płaszczyźnie międzynarodowej i krajowej przez Konfederację Cichych Pracowników Krzyża i Centrów Ochotników Cierpienia.

Grupa przewodnia dąży do realizacji swoich celów utrzymując stałe kontakty ze wszystkimi członkami i przedstawiając im różne propozycje formacyjne w zależności od potrzeb. Dotyczy to zwłaszcza sektorów formacyjnych, na jakie podzieleni są członkowie w zależności od wieku: dzieci, młodzież, dorośli i starsi.

Aby „przyswoić sobie wiernie szczególne znamię życia duchowego, właściwe stowarzyszeniom zatwierdzonym przez Kościół”, COC kieruje się w formacji ogólnej, duchowej i apostołskiej swoich członków zasadami zaczerpniętymi ze Słowa Bożego, z nauczania Kościoła, ze wskazań pasterskich biskupów oraz z charyzmatu Założyciela, rozumianego zgodnie z jego własną wykładnią i świadectwem.

Kompletny projekt praktycznej realizacji programu formacyjnego w lokalnej rzeczywistości, a poprzez to określenie programów formacyjnych dla poszczególnych grup wiekowych przypisane jest w kompetencji Radzie. Projekt ten, wystarczająco szczegółowy, zostaje zatwierdzony do realizacji przez Zgromadzenie.

Program na każdy kolejny rok przygotowany przez Radę winien określić terminy i formy udziału członków w proponowanych inicjatywach formacyjnych (rekolekcjach, konferencjach studyjnych, kursach specjalizacyjnych itp.), podejmować inicjatywy własne, zgodne z programem krajowym, wyznaczać osoby odpowiedzialne i przydzielać im konkretne zadania, odnoszące się zarówno do poszczególnych grup wiekowych, jak i do różnych kontekstów kościelnych i społecznych (określone obszary katechezy i duszpasterstwa, grupy społeczne i zespoły rehabilitacyjne, środowiska pracownicze i zawodowe itp.).

CZĘŚĆ II - PORZĄDEK PRAWNY

Rozdział 3: Zasady ogólne

Art. 7-Zasady działania. Osobowość prawna

1. COC działa w oparciu o postanowienia niniejszego statutu oraz na podstawie przepisów polskiego prawa, w szczególności: Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską, ustawy o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, prawa o Stowarzyszeniach, ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie.

2. Stowarzyszenie posiada osobowość prawną według prawa polskiego oraz według prawa kanonicznego.

Rozdział 4: Osoba

Art. 8 - Uczestnicy apostolatu — członkowie Stowarzyszenia

1. Każdy członek Stowarzyszenia, będący osobą świadomą swoich zobowiązań chrześcijańskich, jest aktywnym i odpowiedzialnym podmiotem działalności prowadzonej przez COC. Włącza się bezpośrednio w misyjne zadanie ewangelizacji braci, wspomagając ich na drodze rozwoju ludzkiego i chrześcijańskiego wiodącej do pełni życia i radości, której pragnie każdy człowiek. Odwołanie się do osoby ma wskazywać na równy status wszystkich uczestników działalności proponowanej przez COC: osób chorych, niepełnosprawnych i cierpiących (Ochotnicy Cierpienia); osób, które towarzyszą cierpiącym i wspomagają ich, uczestnicząc w tym samym apostolacie (Bracia, Siostry Chorych); osób duchownych, które dążą do pogłębienia braterskich więzi między kapłanami i pragną okazywać czynną miłość współbraciom chorym lub potrzebującym jakiegokolwiek pomocy (Maryjna Liga Kapłanów).
2. Członkiem Stowarzyszenia mogą być katolicy sprawni i niepełnosprawni, którzy mogą należeć do innych organizacji.
3. Członkowie Stowarzyszenia dzielą się na zwyczajnych, wspierających i honorowych.
4. Członkiem zwyczajnym może zostać osoba pełnoletnia (posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych), małoletnia w wieku 16-18 lat, za zgodą przedstawiciela ustawowego, a także małoletnia w wieku powyżej 13 lat, po złożeniu pisemnej deklaracji przystąpienia do Stowarzyszenia i uzyskaniu zgody Rady. Członek zwyczajny niepełnosprawny z głębszymi ograniczeniami umysłowymi reprezentowany jest przez rodziców bądź opiekunów prawnych.
5. Członkiem wspierającym mogą zostać osoby fizyczne i prawne lub inne państwowe i prywatne jednostki organizacyjne, których statutowa i programowa działalność nie jest sprzeczna z celami Stowarzyszenia i które dla wsparcia działalności Stowarzyszenia zadeklarują stałą pomoc finansową lub w inny sposób będą wspierać działalność Stowarzyszenia poprzez udostępnianie pomieszczeń, sprzętu i urządzeń technicznych, materiałów, środków transportu itp. Członka wspierającego po złożeniu deklaracji przyjmuje uchwałą Rada Stowarzyszenia.
6. Członkiem honorowym może być osoba fizyczna, szczególnie zasłużona dla COC, wyróżniana tym tytułem przez Zgromadzenie na wniosek Rady.
7. Członek zwyczajny Stowarzyszenia posiada:
 1. czynne prawo wyborcze do władz Stowarzyszenia,
 2. bierne prawo wyborcze (pełnoletni członek posiadający pełnię władz umysłowych),
 3. prawo uczestnictwa we wszelkich formach prowadzonej działalności statutowej,
 4. prawo korzystania z pomocy Stowarzyszenia,
8. Członek wspierający ma prawo brać udział z głosem doradczym osobiście lub przez uprawnionego przedstawiciela w zebraniach Stowarzyszenia oraz zgłaszać wnioski dotyczące działalności Stowarzyszenia.
9. Członek zwyczajny Stowarzyszenia jest zobowiązany:
 1. brać czynny udział w działalności Stowarzyszenia,
 2. propagować idee i cele Stowarzyszenia,

3. przestrzegać postanowień statutu oraz uchwał władz Stowarzyszenia,
4. regularnie opłacać składki członkowskie.

10. Obowiązek opłacania składki obciąża wyłącznie członków pełnoletnich. Wysokość składek określa zgromadzenie.

11. Praca członka zwyczajnego jest wykonywana na zasadzie wolontariatu, z wyjątkiem członków zatrudnionych w Stowarzyszeniu na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej.

Art. 9 – Przyjęcie do Stowarzyszenia

1. Nowi członkowie są przyjmowani do Stowarzyszenia przez Radę na podstawie pisemnej deklaracji oraz poręczenia dwóch osób wprowadzających, będących członkami Stowarzyszenia.

2. Kandydat w deklaracji powinien wskazać odpowiednią sekcję: dla świeckich (Ochotnicy Cierpienia, Bracia, Siostry Chorych) lub duchownych (Maryjna Liga Kapłanów) oraz określoną grupę przewodnią w której chce działać.

Art. 10— Ustanie członkostwa

1. Przynależność członka zwyczajnego do Stowarzyszenia ustaje poprzez:

1. śmierć członka,
2. dobrowolne wystąpienie ze Stowarzyszenia zgłoszone Radzie na piśmie,
3. wykluczenie na podstawie uchwały Rady.

2. Członkostwo wspierające ustaje na skutek:

1. śmierci członka, jego likwidacji, utraty osobowości prawnej,
2. dobrowolnego wystąpienia zgłoszonego Radzie na piśmie,
3. wykluczenie na podstawie uchwały Rady.

3. Rada stwierdza ustanie członkostwa oraz decyduje o wykluczeniu tych członków, którzy bez ważnych powodów nie opłacali składek przez okres dwóch lat lub nie wywiązują się z przyjętych na siebie zobowiązań a także o wykluczeniu tych, którzy podejmują działania niezgodne z celami Stowarzyszenia lub głęboko sprzeczne z postanowieniami niniejszego statutu.

4. Członkowi wykluczonemu przysługuje prawo odwołania się od uchwały o wykluczeniu w terminie 14 dni od powiadomienia. Odwołanie rozpatrywane jest na najbliższym posiedzeniu Zgromadzenia. Decyzja Zgromadzenia jest ostateczna.

Rozdział 2: Formy strukturalne Stowarzyszenia

Art. 11 - Grupa przewodnia

Dla wszystkich członków COC grupa przewodnia jest najważniejszym środowiskiem kontaktów, formacji i działalności apostolskiej w ramach Kościoła lokalnego. Każda grupa przewodnia złożona jest z odpowiednio ograniczonej liczby członków (ok. dziesięciu osób), tak aby rzeczywiście było możliwe nawiązywanie mocnych więzi międzyosobowych. Rozwój działalności Stowarzyszenia polega min. na tworzeniu nowych grup przewodnich i w tym celu należy powierzyć dwóm członkom grupy zadanie poszukiwania nowych członków. Na czele grupy przewodniej stoi przewodniczący, najlepiej Ochotnik Cierpienia, który „musi dobrze znać członków swojej grupy, winien animować ich działalność i w pełni przeżywać własne powołanie w Kościele, udostępniając im wszystkie środki formacyjne, które COC stosuje i proponuje, a następnie wspomagając ich świadectwo życia i ich dążenie do pozyskania innych”.

Grupa przewodnia jest środowiskiem, w którym każdy członek Stowarzyszenia znajduje życzliwe przyjęcie i oparcie przez okres całego życia (od dzieciństwa po starość). Ograniczona liczebność i trwałe więzi między członkami grupy sprzyjają dynamizmowi i elastyczności, które są warunkiem rozbudowy jego funkcji wewnętrznych i zewnętrznych, gdyż dają każdemu to, czego potrzebuje, by prowadzić integralny i owocny apostolat.

Spójność grupy przewodniej i koordynacja jej pracy to fundament działalności apostolskiej w jej różnych odmianach, takich jak modlitwa, formacja, planowanie i realizacja różnych form działalności, ocena dokonań i programowanie rozwoju.

Art. 12 - Maryjna Liga Kapłanów

Sekcja „Maryjna Liga Kapłanów”, której powstanie wiąże się z odkryciem roli, jaką Maryja odgrywała w Kolegium Apostolskim, pragnie służyć kapłanom należącym do duchowieństwa diecezjalnego lub do jakiejś rodziny zakonnej, aby każdy z nich, zwłaszcza kapłan chory, stary lub zmagający się z problemami, czuł się pośród współbraci świadkiem pełnego upodobnienia się do Chrystusa Kapłana i ofiary, oraz by przyczyniał się do umocnienia jedności i harmonii w społeczności kapłańskiej, szerząc ideał głębszego braterstwa kapłańskiego „z Maryją w miłości Chrystusa”.

Maryjna Liga Kapłanów prowadzi swą pracę duszpasterską organizując spotkania kapłańskie (grupa diecezjalna MLK), aby wspomagać i rozszerzać apostolat COC.

Rozdział 3: Organizacja Stowarzyszenia

Art. 13 - Władze Stowarzyszenia

1. Władzami Stowarzyszenia są:

1. Zgromadzenie
2. Rada
3. Komisja Rewizyjna

2. Kadencja władz Stowarzyszenia trwa 5 lat i może być przedłużona na kolejne 5-letnie okresy.

3. Władze są wybierane w głosowaniu jawnym bądź tajnym.
4. Uchwały władz Stowarzyszenia zapadają zwykłą, większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków uprawnionych do głosowania, o ile statut nie stanowi inaczej.

Art. 14 - Zgromadzenie

1. Najwyższą władzą Stowarzyszenia jest Zgromadzenie. Zgromadzenie pełni funkcję walnego zebrania członków.
2. Zgromadzenie jest zwoływane przez Radę co najmniej raz w roku. O terminie Zgromadzenia i proponowanym porządku obrad Rada powiadamia członków na co najmniej 7 dni przed terminem rozpoczęcia zebrania.
3. Uchwały Zgromadzenia zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków uprawnionych do głosowania w pierwszym terminie, jeżeli w pierwszym terminie na posiedzeniu Zgromadzenia nie uczestniczy co najmniej połowa członków wówczas w drugim terminie posiedzenia uchwały mogą być podjęte większością głosów przez członków obecnych. Drugi termin winien być podany w zawiadomieniu i może być wyznaczony w tym samym dniu.
4. Do kompetencji Zgromadzenia należy:
 1. wytyczanie głównych kierunków działania COC,
 2. powoływanie i odwoływanie Przewodniczącego, członków Rady w Liczbie 5-9 osób, członków Komisji Rewizyjnej w Liczbie 3 osób,
 3. uchwalanie zmian statutu,
 4. zatwierdzanie regulaminów działalności władz Stowarzyszenia,
 5. rozpatrywanie sprawozdań z działalności Rady, Komisji Rewizyjnej oraz sprawozdań finansowych Stowarzyszenia,
 6. przyjęcie dorocznego sprawozdania programowego Rady na temat dokonań i zamierzeń Stowarzyszenia,
 7. udzielanie absolutorium ustępującej Radzie, na wniosek Komisji Rewizyjnej,
 8. uchwalanie wysokości składki członkowskiej oraz regulaminu jej opłacania,
 9. nadawanie na wniosek Rady członkostwa honorowego Stowarzyszenia,
 10. rozpatrywanie odwołań członków od decyzji Rady o wykluczeniu ze Stowarzyszenia,
 11. podejmowanie uchwały o rozwiązaniu Stowarzyszenia i przeznaczeniu jego majątku.
5. W skład Zgromadzenia wchodzi członkowie Rady i wszyscy członkowie zwyczajni, którzy uczestniczą w nim bezpośrednio, bądź za pośrednictwem pełnomocników i przedstawicieli.
6. Obradom Zgromadzenia przewodniczy Asystent kościelny lub osoba przez niego upoważniona. W trakcie poszczególnych zgromadzeń wyznacza on sekretarza.

Art.15—Rada

1. Rada jest organem zarządczym Stowarzyszenia, planuje, koordynuje oraz realizuje działania podejmowane w celu realizacji zadań Stowarzyszenia, w myśl postanowień niniejszego statutu oraz uchwał Zgromadzenia, przyjętych zgodnie ze statutem.

2. W skład Rady wchodzi: Przewodniczący, Animator Grup Przewodniczych powołany przez Przewodniczącego, członkowie Rady wybrani przez Zgromadzenie oraz Asystent kościelny.

3. Rada konstituuje się na swym pierwszym posiedzeniu. Rada wybiera ze swego grona: Wiceprzewodniczącego, sekretarza i skarbnika.

4. Radzie przewodniczy Przewodniczący, a w przypadku jego nieobecności lub trwałej przeszkody uniemożliwiającej działanie Przewodniczącego - Wiceprzewodniczący, a w razie trwałej przeszkody uniemożliwiającej działanie Przewodniczącego - Asystent Kościelny lub Animator Grup Przewodniczych.

5. Posiedzenia Rady odbywają się w miarę potrzeb, ale nie rzadziej niż raz na 3 miesiące. Uchwały Rady zapadają zwykłą większością głosów, przy obecności przynajmniej połowy członków. Każdy członek Rady ma jeden głos; w przypadku równego rozkładu głosów, głos Odpowiedzialnego lub prowadzącego posiedzenie Rady liczy się podwójnie.

6. Do kompetencji Rady należy:

1. realizowanie celów Stowarzyszenia oraz uchwał Zgromadzenia,
2. kierowanie bieżącą pracą COC,
3. reprezentowanie Stowarzyszenia na zewnątrz,
4. przyjmowanie i wykluczanie członków,
5. zwoływanie Zgromadzenia,
6. podejmowanie uchwał w sprawach majątkowych Stowarzyszenia oraz zarządzanie majątkiem Stowarzyszenia,
7. opracowywanie sprawozdań finansowych Stowarzyszenia i ich przedkładanie Zgromadzeniu do zatwierdzenia,
8. opracowywanie sprawozdania programowego Rady na temat dokonań i zamierzeń Stowarzyszenia,

Ast.16 -Komisja Rewizyjna

1. Komisja Rewizyjna składa się z 3 członków, którzy wybierają ze swego grona na pierwszym posiedzeniu Przewodniczącego.

2. Komisja Rewizyjna w zakresie swoich obowiązków dokonuje kontroli działalności Stowarzyszenia przynajmniej raz w roku, formułuje wnioski, które przedkłada Radzie do realizacji.

3. Komisja Rewizyjna przedkłada Zgromadzeniu sprawozdanie ze swej działalności i stawia wniosek o udzielenie lub odmowę udzielenia absolutorium dla ustępującej Rady.

4. Komisja Rewizyjna podejmuje uchwały zwykłą większością głosów przy obecności całego składu.

5. Członkowie Komisji Rewizyjnej pełnią swoje funkcje społecznie.

6. Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą łączyć członkostwa w Komisji z pełnieniem funkcji w Radzie ani pozostawać z członkami Rady w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości z tytułu zatrudnienia, nie mogą być skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo z winy umyślnej.

Art. 17 - Przewodniczący

1. Przewodniczący, którym w miarę możliwości powinien być Ochotnik Cierpienia, kieruje pracami Rady, przedstawia Zgromadzeniu sprawozdanie programowe i czuwa nad jego realizacją, stosując się wiernie do postanowień niniejszego Statutu.

2. Przewodniczący zajmuje się wszystkim, co dotyczy działalności apostolskiej i działalności pożytku publicznego COC, dba o właściwy kierunek formacji członków i wspomaga ich aktywność misyjną. Czuwa nad przygotowaniem programu działalności i nad planowaniem różnych przedsięwzięć; stara się weryfikować, czy przyjęte programy są skutecznie i poprawnie realizowane.

Art. 18 - Animator Grup Przewodnich

1. Animator Grup Przewodnich ma za zadanie pobudzać i wspomagać działalność grup przewodnich. Utrzymuje bieżące kontakty z przewodniczącymi grup przewodnich, zwłaszcza w odniesieniu do tego co się tyczy właściwej im działalności apostolskiej.

2. Animatora Grup Przewodnich powołuje Przewodniczący.

3. Przewodniczących grup przewodnich powołuje Rada po zasięgnięciu opinii Animatora Grup Przewodnich.

Art. 19 - Wybory władz Stowarzyszenia

1. Wyboru przewodniczącego i członków Rady z wyjątkiem Animatora, Asystenta Kościelnego oraz Komisji Rewizyjnej dokonuje Zgromadzenie bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy członków uprawnionych do głosowania w głosowaniu jawnym.

2. Czynne prawo wyborcze mają wszystkie osoby pełnoletnie i małoletni w wieku 16-18 lat będące formalnie członkami COC. Bierne prawo wyborcze mają wszystkie osoby pełnoletnie należące do COC co najmniej od roku.

3. W przypadku dymisji członka Rady w trakcie kadencji sama Rada dokonuje zwykłą większością głosów wyboru jego następcy, który będzie pełnił tę funkcję aż do upłynięcia kadencji całej Rady. W ten sposób można uzupełnić skład Rady maksimum trzema osobami.

4. W przypadku dymisji członka Komisji Rewizyjnej w trakcie kadencji, jej skład jest uzupełniany na najbliższym Zgromadzeniu. Jego następcą, będzie pełnił tę funkcję aż do upłynięcia kadencji całej Komisji Rewizyjnej.

Art. 20 - Asystent kościelny

1. Opiekę duchową nad Stowarzyszeniem sprawuje Asystent Kościelny. Czuwa on nad zgodnością działalności Stowarzyszenia z nauczaniem Kościoła i statutem Stowarzyszenia.

2. Asystenta Kościelnego mianuje Arcybiskup Gdański. Kadencja Asystenta Kościelnego trwa 5 lat i może być przedłużona na kolejne 5-letnie okresy. W swojej pracy duszpasterskiej Asystent Kościelny reprezentuje hierarchię kościelną, dba o stosunki między Stowarzyszeniem i hierarchią, dochowując wierności duchowi i nauczaniu Kościoła. Zajmuje się animacją duchową i apostołską Stowarzyszenia, wspomagając jego przedsięwzięcia, a także umacnia ducha jedności w łonie samego Stowarzyszenia oraz między COC a innymi Stowarzyszeniami.

Art. 21- Administracja

1. Stowarzyszenie może używać sztandaru i odznaki, legitymacji członkowskich oraz pieczęci, których wzór określa Zgromadzenie.

2. Majątek Stowarzyszenia stanowią środki pieniężne, ruchomości i nieruchomości, wartości niematerialne i prawne.

3. Fundusze Stowarzyszenia pochodzą ze:

1. składek członkowskich,
2. darowizn pieniężnych i rzeczowych, spadków, zapisów i innych przysporzeń majątkowych, dokonywanych przez krajowe i zagraniczne osoby fizyczne i prawne lub inne jednostki organizacyjne,
3. subwencji,
4. dotacji,
5. zbiorów publicznych,
6. dochodów z działalności odpłatnej.

4. Szczegółowe zasady prowadzenia gospodarki finansowej i rachunkowości ustala Rada zgodnie z obowiązującymi przepisami.

5. W przypadku powołania COC do dziedziczenia, Rada składa oświadczenie o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza, i to tylko wówczas, gdy w chwili składania tego oświadczenia jest oczywiste, że stan czynny spadku znacznie przewyższa długi spadkowe.

6. Oświadczenia woli, w tym o charakterze majątkowym, w imieniu Stowarzyszenia składają Przewodniczący jednoosobowo, a w przypadku jego nieobecności wiceprzewodniczący wraz z Asystentem Kościelnym albo wiceprzewodniczący wraz ze skarbnikiem albo Asystent Kościelny wraz ze skarbnikiem.

7. COC nie może udzielać pożyczek lub zabezpieczać zobowiązań majątkiem organizacji w stosunku do jej członków, członków organów, jej pracowników oraz osób z którymi pozostają oni w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia albo są związani stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli, zwanych niżej „osobami bliskimi”.

8. COC nie może przekazywać swojego majątku na rzecz swoich członków, członków organów, pracowników oraz ich osób bliskich na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, w szczególności jeżeli przekazanie to następuje nieodpłatnie lub na preferencyjnych warunkach.

9. Majątek COC nie może być wykorzystywany na rzecz członków, członków jego organów, pracowników oraz ich osób bliskich na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, chyba że to wykorzystywanie bezpośrednio wynika ze statutowego celu organizacji.

Art. 22 - Rozwiązanie Stowarzyszenia.

1. Czas istnienia COC nie jest oznaczony. Uchwałę o rozwiązaniu może z ważnych powodów podjąć Zgromadzenie większością dwóch trzecich głosów w obecności co najmniej połowy członków uprawnionych do głosowania.

2. W przypadku rozwiązania COC, stosownie do uchwały Zgromadzenia, cały jego majątek przejdzie na własność Diecezji Gdańskiej.

Art. 23 - Postanowienia końcowe

We wszystkich sprawach nie uwzględnionych w niniejszym Statucie należy stosować przepisy prawa polskiego oraz Kodeksu Prawa Kanonicznego.

Niniejszym statut został uchwalony na Zebraniu Założycielskim Centrum Ochotników Cierpienia odbytym w dniu 24 czerwca 2004 roku